

Milo so zadoneli zvoki te himne, medtem ko so po vsem mestu visele črne žalovne zastave. Deputacija se je prišla potem pokloniti uradnemu vodju g. dru. plem. Netoliczki. V kratkih besedah omenil je g. okrajni načelnik Ornič svojo naložno in izročilo se je sprejeto rezolucijo. G. uradni vodja dr. plem. Netoliczka zahvalil se je za izražena patrijotična čustva in je obljubil, da jih bode na višje mesto izročil. S tem je bilo znamenito to zborovanje končano. Mnogi so se razšli in to brez da bi se le na enem kraju motil mir. Slovenski prvaki v Ptujju se seveda zborovanja niso udeležili.

Upajmo, da bodejo merodajni krogi izpoznali, da je med našim ljudstvom še vedno dovolj zdravega patrijotizma. Naši somišljeniki pa so s tem zborovanjem dokazali, da jim je ljubezen do avstrijske domovine in cesarske hiše najvišji biser.

Varčiti pomaga

Zvezda s križcem

MAGGI zabela

z zvezdo s križcem.

Vsaka se tako redka juha in tudi vsaka slaba goveja juha, ravno tako omake, sočiva in salate zadobe takoj fin in jako dober okus, če jim prideniš samo par kapljic MAGGI-JEVE zabele. Navodilo za uporabo je priloženo vsaki originalni steklenici.

Poskusne skleničice po 12 v.

Čuvajte se ponaredb!

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. Na Petrovo se je priredil od klerikalnih hujšakcev pri podružnici Sv. Ana „Mladiški shod“, katerega je bilo

Pogreb v Artstettenu.

V nedeljo 4. julija vršil se je v graščinski cerkvi v Artstettenu pogreb umorjenega prestolonaslednika in njegove soproge. Cerkev je bila

tako silno potrebno, ko petega kola pri vozu. Oj srečna barbarška fara, prišli so semkaj tisti svetovno znani čuki, da so pokazali svojo farško umetnost. Tudi čukinj ni primanjkovalo. Najbolje so se izrisale pa degradirane tamburašine Hüdikolice, da povpijedo v krogih čukov pozno v noč; sicer to je vse po krščanskem! Pozabiti ne smemo pa na Korpičke iz St. Vida, hude farške podrepnice, da si iščejo tukaj fante iz črnega brloga v osebi prejšnjega mežnarja. To so tedaj sadovi klerikalnih voditeljev, saj so pa vendar imeli na shodu različne govore, poslanci so kaj radi imeli v mislih naprednjake; posebno pa v govoru za našega umorjenega prestolonaslednika, da to dela brezverstvo, liberalizem itd. Tukaj se naj gospod ljubitelj judovskih žena za nos prime, tudi on ima dosta masla na glavi. Sploh, kako to, da se je ta prismojeni shod vršil, ko so pa dobro znali, da kakšna nesreča je zadela našo monarhijo. Ali ni to predrznost? Ali je znano to slavnemu c. kr. okr. glavarstvu? Da so imeli razobešene srbske fane, je umevno. Slišale so se tudi različne srbofilske pesmi pozno v noč. To so vam hinavski patrijoti samo na jeziku, v srcu so pa popolnoma kaj družega. Čudno, da orožništvo ni shoda prepovedalo, imeli so gotovo respekt pred gg. poslanci, ki v bogemu ljudstvu toliko pomagajo. Godba igrala je cel čas, čeprav ni dovoljeno v takšnem kritičnem žalostnem času. Zdaj imamo zopet dokaze, kako vrli so naši poslanci! Sliši se, da domači župnik in kaplan sta riskirala precejšno svoto denarja za fresaš za čuke. Vsem tistim nevednežem, ki so se udeležili tega farškega shoda, pa kličemo, fej, sram vas naj bode do dna vaših src, ne poznate nobenega žalovanja za našega pokojnega nadvojvoda! Videli bomo, kaj ukrene oblast o tem shodu?

Brezno. Navadno se ne oziramo na dopise v „Slov. Gosp.“; danes hočemo to izjemoma storiti. V zadnji številki „Sl. Gosp.“ se brezniški občinski odbor prav po srbski maniri v nekrščanskem sovraštvu psuje zaradi odklonitve blagoslovljenja dravskega mosta. Ne, to ni bilo delo verskih odpadnikov (sploh nimata most in vera ničesar skupaj opraviti), to je bilo delo našega župnijskega urada in c. kr. okrajnega glavarstva, ki sta hotela na celo neumestni in nepostavni način blagoslovljenje prisiliti. Ker

Maksimilijan in Albrecht in mnogo druge visoke gospode. Bilo je okoli 300 oseb. Najžalostneje pa je bilo, ko so prišli otroci ranjkih h pogrebu. Ob 11. uri blagoslovil je debant Dobner krsti. Potem so podčastniki vzdignili krsti in ju nesli

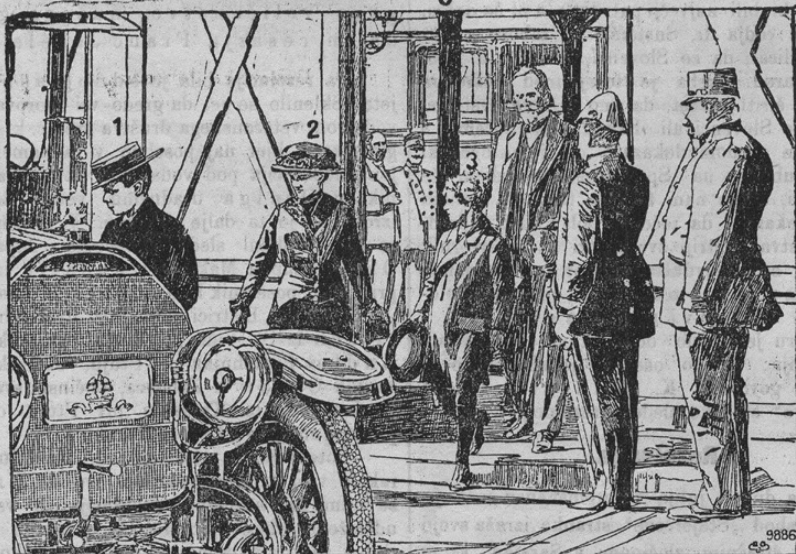
smo pa tukaj, kakor „Sl. G.“ pravi, ponosni Zadravčani in se nepostavno od nikogar komandirati ne pustimo, zato so vsi odborniki celo stvar odklonili. Da se je ta sklep pozneje objavil in sicer v samo enem listu in brez žal besede (za urednikovo fantazijo v napisu nismo odgovorni) je tudi krivda župnijskega urada, ker se je proti dogovoru vnovič začela agitacija proti občinskemu predstojništvu. Čez našega knezoškofa pa sploh nobeden odbornik ni žaljive besede govoril. Ravno nasprotno! Po predlogu 1. obč. svetovalca se je enoglasno sklenilo, da se knezoškof v imenu občine naj dostojno pozdravi in da se naj okinča mostni vhod. To se je tudi v lepem redu zgodilo in namesto psovk, bi bili zahvalo zaslužili. Tako toraj, moj dragi pošteni-kovič in dopisnik „Sl. G.“, tako stoji stvar in upamo, da ne bode treba podrobnosti o zgoraj omenjenem neumestnem in nepostavnem ravnanju razbohnati.

Brezno. Halo! Halo! Kaj pa je to? Takšnega škandala in krabala na glavnej cesti pa si že dolgo nismo vžili v našem mirnem Breznu. Vozniki, delavci, frajle, konji, kelnerce, gospodi, kokoši, lodnerce itd. vse je režalo in kričalo drug družega, in tuintam so se čez glave dvignili cepini, šaufte in cementni žaklji. Kmalu smo zvedeli, da se praznuje žeganje konzuma. Naš čast. g. fajmošter Mir. Volčič so nam v skrbi za svoje ovce v tem vročem času v cerkveni hiši (vulgo konzum) priskrbeli novega krčmarja. Prav hvaležni smo jim zato in obljubimo, da bomo na njihovo zdravje tam pridno pili, da se bo okoli cerkve kar kadilo.

Ternovška ves. Ne zamerite, dragi bralci, če se v našem „Štajercu“ malce oglasim. Razmere pri nas so precej kritične. Naš „rihtar“ se za koristi občanov malo briga. Ceste imamo slabe in jarki ponekod že dve leti niso bili izkopani. Popravlja se samo tam, kjer naš „očka“ vozijo. Rabota je samo takrat, kadar mislijo biti obč. volitve, „da potem zopet po starem naredijo.“ Za razne „dobrodelne namene“ smo pa tudi precej daroviti. Nanovo je vpeljano, da se vsako leto ob Petrovem sejmu plača ena meša „za sejmarje“, ki je precej draga; je li to občini v korist? Pred letom je dobil župnik iz občinske blagajne 150 kron za „šenk“, da si je postavil eno veliko holcuto. — Pa vse to daruje brez občinske seje. Predstojnik občine Bišečki vrh pa ni hotel nič dati — pa je mogoče zaradi tega manj veren? Takih in enakih reči je v naši občini še več. Občinski odborniki, kam gledate?! Pri prihodnjih volitvah drugače. Prihodnjic več! Občan.

Stoprce. Dne 18. junija t. l. se je pretrgal oblak. Nastala je silna povodenj in poplavila travnike. Mnogim posestnikom je uničila seno in žito. Nekemu posestniku je odrgala voda velik kos vinograda. Celo v nekaterih hišah je bila voda do kolen visoka. Ljudje so v škafih odnašali vodo in begali preplašeni sem in tje. Škoda je velikanska in nepopisna za več let. Tudi točo so že imeli Haložani. V tem obupnem položaju se nimajo na nikogar obrniti, ki bi jim pomagal in jih potolažil v velikih izgubah. Ko bodo pa prišle drž. in dež. volitve, takrat pa bode poslanec Brenčič marsikaj obljubil, a malo izpolnil. Zdag ga ni, da bi si ogledal in prišel v našo nesrečno pokrajino. Seveda, če bi pa bil kje kakšen klerikalni shod, tam ga ne sme manjkati. Ko je bil izvoljen za poslanca, je primahal nekoč z belim slamnikom k nam. Obljubil nam je medenih potic, mesenih klobas, a izprosil nam še pa ni za orehovo lupino piškavca zrna. Najbrž ne zna izprostiti, ker je preneroden. Marsikateri izmed nas bi tudi znal sedeti na svetlem stolu v zboru in držal navzkriž roke. Tudi našim opekarjem je napravila povodenj silno škodo, ki delajo opeko za stavbo nove šole. Stara šola se bo prodala dne 26. julija t. l. ob 2. uri popoldne. Cenjena je na 4000 K. Lega je lepa, tik cerkve ob cesti. Cerkev ima na tem poslopju servitut, to se pravi, pravico do samo ene vinske kleti, druga klet pa pripade dotičnemu, ki kupi poslopje. Vsak cenitelj mora položiti še pred dražbo 10 odstotkov varščine. Plačati se mora v dveh obrokih. Prva polovica takoj, druga polovica drugo

Von der Beisetzung in Artstetten.

Die Kinder des ermordeten Paares beim Begräbnis.

1. Fürst Maximilian. 2. Fürstin Sophie. 3. Prinz Ernst.

črno dekorirana. Žalostnega pogreba udeležil se je tudi sedanji prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef s svojo soprogo nadvojvodinjo Zito, nadalje nadvojvodinje Marija Terezija, Marija Annunziata, Marija Jozefa ter nadvojvodi

skozí park v grufto. Po šenkratnem blagoslovu se je krsti k večnemu počitku položilo. Nesrečni otroci se kar niso mogli ločiti od mrtvih starišev. Splošno se sodi, da bodejo vbove cesarske sirote vsled prestane žalosti obolele.

letu do jeseni. Lega je prilična za kakega obrtnika, podjetnika ali trgovca.

Čirkovce. Zaradi nečuvenga umora našega gospoda prestolonaslednika ter njegove soproge videti je bilo tudi pri nas v znak žalosti razobešene črne zastave in sicer smo jih videli v seti iz orožniške postaje, pošte, občinskega urada, šole ter gasilnega društva. Čudno se nam je zdelo, da je ni bilo videti pri župnem uradu. Morda zato ne, ker so tukajšnji klerikalci v času balkanske vojske hvalili na vse pretege Srbe ter jih imenovali „naše brate“. Pri klerikalnem krčmarju Koržetu prepevalo se je v nedeljo ter igrala muzika, dasiravno so po celi Avstriji v znak žalosti ustavljene vse veselice ter godbe. Tudi v klerikalni dvorani v farovžu prepevalo se je, kakor bi se ti Srbi veselili nad žalostnim dogodkom. Zares velika sramota! Fej vas bodi!

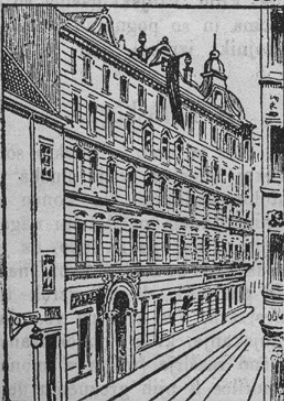
Gornja Bistrica. Gotovo se Vam bode čudno zdelo, gospod urednik, ko sprejmete od nas zgornjo-bistriških kmetov ta-le majhen dopis. Ako-ravno nimamo časa, posebno zdaj, ko je v vsakem kotu dosti dela, da bi prebirali časnike, kateri so nam v korist, dosti manj se brigamo za kakšen srbofilski list. Pa kaj, dragi čitatelji, mi smo Vam primorani naznaniti, kako so nekateri bistriški srbofilski širokoustneži razpeli

Protisrbske demonstracije.

Ko se je izvedel grozoviti srbski zločin v Sarajevu, je hrvatsko in mohamedansko ljudstvo pričelo takoj s hrupnimi demonstracijami proti Srbom. V Sarajevu so vsa srbska poslopja razbili, tako da je moralo vojaštvo red napraviti. Po vsej Bozni in Hercegovini se je proglasilo obsedno stanje. S tem se je seveda napravilo mir. Pa tudi na Dunaju so se vršile hude demonstracije zoper srbsko poslaništvo. Policija jim je s silo konec napravila. Po vsej Bozni in Herce-

Serb. Gesandter Jovanowitsch

Zu den Demonstrationen vor der serbischen Gesandtschaft in Wien.

govini se je proglasilo obsedno stanje. S tem se je seveda napravilo mir. Pa tudi na Dunaju so se vršile hude demonstracije zoper srbsko poslaništvo. Policija jim je s silo konec napravila, tako da se srbskemu poslaniku ni skrivil noben las. Prinašamo danes sliko srbskega poslanika na Dunaju Jovanoviča in obenem podobo poslopja srbskega poslaništva, pred katerim se je zgodila demonstracija.

svoje čeluge in kričali: „Gornja Bistrica bo imela svojo šolo“, kaj bojo ti „Štajercijanci“ in nemčurji napravili itd. In res nam je prinesla v nedeljo ona gospa v gostilno Guntcher, ko smo se ravno krepčali pri kozarcu hladnega in dobrega piva, večinoma vsi odborniki, en košček raztrganega lista tako rekoč imenovanega slovenskega sleparja, od 2. julija, v katerem smo res videli takšne neumnosti, da bi res bolje bilo se v jezik vgrizniti, kakor pa kaj takšno neumnega izgovoriti. Zato vas vprašamo: Kaj Vas briga naša šola? Ako hočemo, jo zmeraj pred ustavimo, kakor pa Vi Vašo srbofilsko društvo v Slov. Bistrici. Dne 24. februarja ste nam že pokazali, kako bode te turnali in se zvijali po Vaših štangah, ali žalibog da ste Vašega vorturnerja na pust pokopali, se je tudi vse poleglo, in sedež ni nič več slišati. Grdo je pa tudi zadosti, da ne pustite rajneke pri miru, kajti umrl nam ni nobeden „kralj“ pred par leti, ampak velezaslužni poštenjak in naprednjak zgornjo-bistriški. Bog mu daj večni mir in pokoj, kajti po njem smo si vzeli vsi zgled, ter ostanemo močni kakor hrast, in zvesti Bogu in cesarju, ne pa kakor Vi, danes Srbi, jutri Rusi. Poglejmo torej razmere od Vaših bratcev! Ako jim ne odtrga dolga bolezen kakšnega „kralja“, ali višjega naprej postavljenega, tedaj gredo in si ga sami umorijo. Vprašamo Vas torej še enkrat, ali so to ljudi? S takimi tedaj naj mi držimo? Kako so lansko leto trpinčili in na grozovite načine delali z ženami, otroci in starčki in vse kar jim je prišlo pred oči v vojni, in nazadnje so se sami Vaši bratci med seboj začeli klati itd. Pa ker tako sami dobro veste, ne bomo več o tem govorili, ampak rečemo Vam samo: preobrnite se rajše Vi, kajti mi ne zatajimo našega avstrijskega prepričanja, kakor pa Vi, mi ne držimo s tistimi srbskimi roparji, kakor Vi. Torej pogledite in spreobrnite se; saj vidite, da kaj smo mi tukajšnji rojaki, smo sami korenjaki in avstrijski državljani. Vas je le samo za eno snofanje, kateri ste priberali v naš kraj in tukaj bi se zdaj hoteli šopiriti kakor hrvaški purani. Upajmo, da nas bode te ubogali in nas pri miru pustili, kakor tudi mi Vas, če ne pa poberite rajše Vaša kopita skupaj in jo odrežite proti Vašim srbofilskim bratom, kajti vredni nekateri tako niste družega, kakor da bi Vas skupaj zvezal in vrgel v en kotel in potem djal v tukajšnji tovarni pod tako rekoč imenovanega muteca (ali Tiefhammer) kateri Vam bi malo Vašo gnilobo in smrdljivost zrukal, pa tudi možgane iztrebil. Tedaj znabiti da bi izmed vseh skupaj potegnili samo enega pametnega avstrijskega državljana iz kotla. Leto naj zadostuje, ako pa ne bo miru, tedaj bomo drugič natančneje poročali.

Več zgornjo-bistriških kmetov.

Ruše. Ker se ruški župan Lasbacher (tako daleč smo namreč prišli da moramo učitelje za župane imeti) boji nemčurjev, je pozval dne 28. p. m. svoje srbske bratce na shod, kateri je bil v prvi vrsti naperjen proti nemčurjem ter naši mili domovini Avstriji. Že na kolodvoru jih je s svojo „leibgardo“ poln navdušenosti pričakoval. Ob prihodu so jih domači sokolčki štram salutirali, nakar je nadčuk Lesjak imel govor, v katerem jim je zagotovil zmago ter se izrazil, da se bodo zmiraj dalje proti severu spenjali s svojimi sokolskimi peruti, dokler ne dosežejo cilja, kar pa seveda sam ni verjel. Prav po srbsko so se obnašali ter kazali muškelnje, ker so mislili da se bomo jih zbalili ter za odpuščanje prosili; a do tega le ni prišlo. Veliko navdušenja za te pobaline so imeli Viktor in Alois Glaser, gospodine Lingl ter drugi, kateri so kar stotake žrtvovali za jugoslovansko državo, a delavcem še tega ne privoščejo radi, kar že svinjam preostaja. Zakaj neki oblast pripusti prirejati shode, kateri nimajo družega pomena, kakor nezrelo mladino kvariti ter hujskati proti Avstriji? Pri tem se je posebno izkazal neki mariborski doktorček, kateri jim je v govoru razložil, kako bodo vstvarili jugoslovansko državo ter poklicali na pomoč Srbe in Ruse, kateri bodo razdžali Habsburški prestol. Po celi državi se je že razširila vest, da so

Kuhaj z duhom. To je največja deviza moderne ženske. „Stareprimani tajni recepti“ so se preživeli. Danes se pravi spremljenim gospodarskim razmeram primerno dobro in okusno kuhinjo peljati. Zato rabijo praktične, moderne gospodinje dra. Oetker prašek za pecivo. Pomaga jim štediti: na času, na delavni moči, na denarju. In zajameči dobro izdelanje vsake vrste peciva. Svila glava je najlepši in najboljši simbol te neobhodno potrebne kuhinjske pomoči. Ključ nam „Kuhaj z duhom.“

Srbi umorili našega prestolonaslednika, ali v Rušah si še vedno videl viseti namesto črnih rdeče-plave-bele zastave. Tu se vidi, kako ti sokoli ljubijo svojo domovino ter svoje cesarje. Kaj takega se niti med divjimi Indijanci ne vidi in ne sliši, kakor v tem krokodilovem gnezdu. Gospod Lasbacher, pomislite vendar, da ste avstrijski učitelj ter sprejemate avstrijski denar. Ako mislite, da po Srbiji teče sladkor in med, pa idite taj, ker takšnih ljudi kakor ste Vi in sodrug Lesjak itak ne potrebujemo. Ako se ne poboljšate, se Vam zna zgoditi, da se Vam bo županski stolec prevrnil. Kadar Srbi mečejo bombe na avstrijske vladarje, v tem času tudi naši liberalci prav divje nastopajo proti državi. Poštenemu človeku res slabo postane, ako poslušša in gleda kaj, počenjajo ti c. in kr. uradniki. Spisal bi lahko cel roman, a primanjkuje mi časa in se mi itak grozi govoriti o teh srbskih morilcih. Živela Avstrija! Uljudno Vas pozdravljajo ruški naročniki „Štajerca.“

Novice.

Iz ruskega samostana. Življenje v ruskih samostanih je bilo prej zavito v skrivnostno temo, seveda le do časa, dokler železnice niso zvezale najoddaljenejših krajev in dokler niso časniki svojega nosa vtaknili v tajnosti ruskih samostanov z njihovimi čudežnimi ikonami, lesenimi svetniki in drugimi rekvizitami praznovstva. V teh samostanih se gode stvari, ki bi bile vredne Boccacciovega peresa. Tako delikatno dogodnico prinašajo nekateri listi. Odigrala se je v Tversko-Aleksejevskem samostanu in junakinje te historije so bile ondote nune. Te so živele tako, da je škof, njihov predstojnik, predlagal svetemu sinodu, naj izpremeni samostan veselih nun v moški samostan, kajti škof bi moral dan za dnevom slišati same pritožbe o teh nunah, ki so se pa vedno opravičevale, ter da so vsega krivi zli moški, s katerimi hočejo občeovati navzlic temu, da so se odrekle vsemu svetu. Duhovnika Jefrosina, ki naj bi bral mašo v samostanu, so sprejele pobožne nune s sneženimi kepami ter mu grozile, da ga vržejo skozi okno. Končno so ga nagnale ter ga potožile pri škofu raznih nelepih stvari. Toda Jefrosin se je tako dobro zagovarjal, da ga je poslal škof nazaj v samostan v spremstvu policije, ki naj bi privedla trdglave Kristusove neveste k pameti. Kmalu nato je škof odstavil prednico Mariana zaradi njenega „nesamostanskega življenja“ ter postavil na njeno mesto sestro Jeronimo. Toda nune so novi prednici odpovedale poslušnost ter začele delovati z vsemi sredstvi na to, da bi bila sestra Mariana zopet imenovana za prednico. Mariana se je medtem preselila v Moskvo, kjer je stanovala pri „strčku Makarovskem“, ki je bil dobronik nun in ki jih je prej čestokrat obiskoval ter jim nosil razne sladkarje in vino. Mariana je pošiljala iz Moske uradom in guvernerju pisma, v katerih je slikala „karjero“ svoje konkurentinje Jeronime, ki tudi ne živi preveč sveto. Popa Jefrosina pa so nune medtem v drugič preteple ter ga polile z „nunsko vodo“. Policija je morala zopet posredovati, toda guverner se je sedaj postavil na stran nun ter se sprl s škofom. Ubogi škof si ni mogel zdaj drugače pomagati,